

PARLAMENT DE CATALUNYA

Presidència
del Molt Honorable Sr. Ernest Benach i Pascual

DIARI DE SESSIONS

Núm. 6, divendres 15 de juliol de 2005, edició amb motiu del Ple universitari

Sessió sobre el Projecte de llei de cooperatives d'habitatge

ÍNDEX

Intervencions dels representants universitaris

Projecte de llei sobre cooperatives d'habitatge (p. 3)

Intervencions dels grups parlamentaris

la Sra. Clavell Nadal, del G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa (p. 5)

el Sr. López i Rueda, del G. P. del Partit Popular de Catalunya (p. 6)

el Sr. Amorós i March, del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (p. 6)

el Sr. Jaime Ortea, del G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (p. 7)

el Sr. Puigdomènech i Cantó, del G. P. de Convergència i Unió (p. 8)

Cloenda

de l'acte a càrrec del Sr. Ernest Benach i Pascual, president del Parlament de Catalunya (p. 8)

Annex

Llei de cooperatives d'habitatge (p. 10)

La sessió s'obre a les onze del matí. Presideix el president del Parlament, acompanyat de les diputades i els diputats Sra. Clavell Nadal, pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa; Sr. López i Rueda, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Sr. Amorós i March, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Sr. Jaime Ortea, pel G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi, i Sr. Puigdomènech i Cantó, pel G. P. de Convergència i Unió, i l'oficiala major.

ORDRE DE L'ACTE

1. Debat i votació del Projecte de Llei sobre cooperatives d'habitatge.
2. Intervenció dels grups parlamentaris.
3. Intervenció i cloenda a càrrec del M. H. Sr. President del Parlament.

EL PRESIDENT

El primer punt de l'ordre del dia...

Projecte de llei sobre cooperatives d'habitatge

...és el debat i votació de la simulació del Projecte de llei sobre cooperatives d'habitatge. Té la paraula per fixar la seva posició, pel Grup del Partit Autonomista de Catalunya, PAC, el senyor Walter Monfort, de la Universitat Rovira i Virgili.

WALTER MONFORT

Senyor president, il·lustres senyores i senyors diputats, en un primer moment aquest Projecte de llei ens va semblar que podria ser un bon començament per implantar tot un seguit de mesures destinades a resoldre el problema de l'accés a un habitatge digne i adequat.

Vèiem en el concepte de cooperativa un marc jurídic adequat per facilitar la iniciativa particular. Els ciutadans amb rendes baixes haurien pogut així donar solució per ells mateixos al problema. Al mateix temps, des de l'Administració s'hauria pogut realitzar paral·lelament una labor de suport i promoció d'aquestes cooperatives.

Malauradament, els treballs en comissió van suposar un canvi substancial en l'orientació del Projecte de llei. La participació de l'Administració passava a ser un requisit essencial per a la creació de la cooperativa i trencava així l'objectiu inicial del projecte, que era donar la major llibertat possible als particulars per a la creació de cooperatives d'habitatge.

Considerem ara que els requisits establerts en aquesta proposta s'han tornat massa rígids. És necessari flexibilitzar les barreres econòmiques d'entrada i sortida. Amb això ens quedem sense raons per donar suport al projecte, però, amb tot, mostrem des del PAC que seguim oberts a noves propostes que pretenguin millores en aquest tema.

Gràcies, senyor president.

EL PRESIDENT

Ara és el torn del Grup del Partit Ecologista de Catalunya, i té la paraula el senyor Mauri Talen.

MAURI TALÉN

Moltes gràcies, senyor president. Gràcies, senyors diputats i diputades. Aquesta llei s'aprovarà amb un ampli consens, cosa que ens omple d'esperança, al nostre Grup Parlamentari. I ens esperança perquè, com vostès saben, aquesta llei és una proposta més que, junt amb les propostes ja existents, intenta solucionar un dels greus problemes d'aquesta societat: intenta solucionar el problema de la necessitat d'un habitatge assequible i de qualitat.

Fa uns dies un dels nostres diputats, d'un altre grup parlamentari, per cert, va dir que el nostre país era com un tren, un tren que avança. És veritat. No sabem si avança a alta velocitat, però el que sí que tenim clar és que és un tren que no s'ha d'aturar, un tren que ha d'avançar cap a una societat més justa, més justa socialment, amb oportunitats per a tothom. Aquest tren, senyors diputats, no es pot aturar, i no ho pot fer perquè tenim un compromís, un compromís que vam acceptar quan vam acceptar el nostre escó: el compromís de treballar per tots i cadascun dels ciutadans del poble de Catalunya.

Aquesta és una llei valenta, arriscada i compromesa, una llei que ha nascut per la necessitat. No volem criticar les opcions ni decisions dels qui no hi donen suport, i esperem i desitgem que..., encara que avui no estem junts per petits detalls, estem segurs que estem junts i units en la finalitat. És per això que creiem en la llei, en un país més just i, sobretot, en la voluntat de les persones, i és per això que el PEC votarà afirmativament la proposta.

Moltes gràcies.

EL PRESIDENT

Té ara la paraula, en nom del Grup del Partit Independentista de Catalunya, la senyora Maria Cinta Vioque.

MARIA CINTA VIOQUE

Moltes gràcies, president. Il·lustres diputats i diputades, amb aquesta llei també volem avançar en la consolidació de l'Estat autonòmic i defensar el nostre país, Catalunya, davant les tendències centralitzadores del Govern de Madrid. Quan aquesta llei entri en vigor es posarà punt i final a les tècniques laminadores del Govern de l'Estat.

El segon objectiu que perseguíem amb l'aprovació d'aquesta llei era oferir habitatge digne i adequat als col·lectius socials que han restat més vulnerables a la tendència alcista dels preus, com són els joves o els immigrants.

Així, doncs, amb aquesta llei assolim un dels compromisos contrets amb la ciutadania de Catalunya arran de les últimes eleccions del Parlament i que figuraven en el nostre acord de govern entre el Partit Independentista i el POC.

Des del PIC veiem que hi ha motius suficients per donar suport a aquest projecte, i per això assegurem el nostre vot a favor. Malgrat certes reticències, la posició del nostre partit..., sempre ha partit de la base d'obtenir el màxim consens per tal que la llei aprovada sigui el màxim d'eficient i així representi un benefici col·lectiu per al conjunt de la societat catalana.

Moltes gràcies.

EL PRESIDENT

Doncs ara és el torn del Partit Obrer de Catalunya, i té la paraula la senyora Montse Arcos.

MONTSE ARCOS

Honorable senyor president, senyors diputats, senyores diputades. Com ja la nostra cap de grup, la senyora Rosa Maria Barceló, va esmentar en el debat d'investidura i com també queda reflectit en el nostre programa electoral, compromís adoptat amb els nostres votants, un dels reptes que vam plantejar des del POC l'inici d'aquesta legislatura va ser impulsar una política que garantís l'accés a l'habitatge de les capes més desfavorides de la societat. Vam apostar per posar en marxa un pla d'habitatge que fomentés el lloguer i l'increment de l'habitatge protegit i de promoció pública, un pla per a la rehabilitació de l'habitatge i la rehabilitació integral dels barris que garantís un habitatge digne i adequat. És un dels objectius socials fonamentals del nostre programa.

Avui, senyores i senyors diputats, es presenta en aquesta cambra una llei de cooperatives d'habitatge, presentada pel conseller senyor Pere Riera, que introdueix una via de complementació alternativa a l'actuació administrativa que compleix, en línies generals, el nostre objectiu de programa.

Les negociacions en la comissió redactora del projecte no van ser senzilles, però gràcies al diàleg i al consens de tots els membres de la comissió hem combinat en aquest Projecte de llei que avui es porta a terme, que es porta aquí, a votació en aquesta cambra...

Creiem que aquesta llei introdueix un canvi innovador en la política d'habitatge. És una llei que introdueix una especialitat en les lleis de cooperatives. El seu objectiu és bàsic: vol que tots els qui tenen rendes baixes i que no poden adquirir habitatges, que, com tots sabem, tenen preus inaccessibles, puguin formar una cooperativa amb els seus petits recursos, així com també es pretén que hi hagi una participació per part de les persones jurídiques de caràcter públic o privat, sense oblidar la participació dels socis, que, de forma mancomunada i fomentant l'esperit de repartiment..., amb l'objectiu de construir aquest tipus d'habitatge.

Ens sentim, per tant, satisfets pel contingut d'aquesta llei, però considerem que no ens hem d'aturar aquí, sinó que hem de continuar lluitant per aconseguir un pla integral de millora de l'habitatge.

EL PRESIDENT

Finalment, és el torn del Grup del Partit de la Unió per Catalunya. Té la paraula, en el seu nom, el senyor Edgar Sansó.

EDGAR SANSÓ

Moltes gràcies, molt honorable president. Diputades, diputats, com a portaveu del PUC, em correspon fixar la posició del nostre partit amb relació a la proposta de llei de cooperatives per a la construcció d'habitatges per a persones amb rendes baixes. No obstant això, voldria abans situar aquesta llei en tot el seu context.

Si observem les cabòries dels nostres ciutadans, els temes que els afecten de més a prop, veurem fàcilment que el problema de l'habitatge és de les principals preocupacions en l'actualitat. És un problema que ha esdevingut greu i que requereix solucions que estiguin a l'alçada per part de l'Administració pública. És un problema que no solament es localitza en el nostre país, Catalunya, sinó que afecta el conjunt de l'Estat. És precisament en l'àmbit estatal on governs anteriors ja van tirar endavant lleis de regulació del sòl fa quinze anys, fins i tot una mica més, fa dues dècades. Malgrat aquests esforços, però, l'actuació de l'Administració no ha estat suficient, no ha eradicat el problema.

Aquesta proposta en concret ens sembla, al nostre partit, correcta en termes generals –correcta en termes generals–, i «correcta» vol dir això, correcta, adequada; millorable, però tampoc dolenta. Però, sobretot, veiem que és una proposta molt parcial en tant que no dona cobertura a tots els sectors socials que tenen dificultats per accedir a una necessitat bàsica com és un habitatge digne.

A més de ser una proposta parcial, el problema de l'habitatge és molt complex i té manifestacions molt diverses. Per posar només dos exemples dels molts que trobaríem, cultura de la compravenda i el problema de les hipoteques.

Comencem pel primer, el problema de la compravenda. No entenem que la nostra residència habitual, bé de consum –o no trobem prou facilitats al nostre país, al nostre Estat–, no pugui ser un habitatge de lloguer. Normalment, el que s'ofereix és un pis que hem de comprar, que hem de finançar. La manca d'habitatges de lloguer és una dificultat afegida a tot el problema de l'habitatge en conjunt.

Un altre problema, les hipoteques. Què n'hem de dir? El preu de l'habitatge ha anat augmentant progressivament els últims anys. Malgrat que les hipoteques, el tipus d'interès de les hipoteques, crèdits en general, finançament per part d'entitats bancàries, han anat en direcció inversa, han anat reduint l'interès que es demana, al final ens trobem que la inversió que hem de dedicar a la necessitat bàsica que és el nostre habitatge, allà on vivim, és molt important, és una part molt important del pressupost amb què comptem.

És un gran repte, el problema de l'habitatge. Per on comencem? Com l'hem d'afrontar? Senyors diputats, creuen que amb una llei n'hi ha prou? Que ens podem congratular d'haver ja satisfet les necessitats de la ciutadania? O el problema de l'habitatge s'ha de tractar amb tota la seva complexitat? Des del Partit per la Unió de Catalunya apostem per aquesta segona via i creiem que cal buscar una llei o un conjunt de lleis que tractin el problema de l'habitatge en el seu conjunt, no

que actuïn en un aspecte o en una de les seves manifestacions i deixin descuidades les altres.

Davant d'una proposta correcta però parcial, que deixa parts del problema sense solució, la posició del Partit per la Unió de Catalunya no pot ser altra que l'abstenció.

Gràcies.

EL PRESIDENT

Posicionats tots els grups, passariem a la votació del Projecte de llei. Em sembla que tenen vostès unes paperetes per expressar el seu sentit de vot. Per tant, comença la votació, la qual cosa vol dir que aixequin la mà amb el vot que vostès han decidit.

Comença la votació.

(Pausa llarga.)

A mi, em fa l'efecte que ja poden baixar... (Rialles.)

El Projecte de llei sobre cooperatives d'habitatge ha estat aprovat per 63 vots a favor, 6 vots en contra i 5 abstencions.

Abans d'entrar en el segon punt de l'ordre del dia, en tot cas, permetin-me presentar-los els qui componen aquesta Mesa avui aquí i que ara intervindran en nom dels grups parlamentaris: la senyora Dolors Clavell, que ho farà en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa; el senyor Oriol Amorós, que ho farà pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya; el senyor Carles Puigdomènech, que ho farà en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió; el senyor Juan Manuel Jaime, que ho farà en nom del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, i el senyor Rafael López, que ho farà en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. També ens acompanya a la Mesa la senyora Imma Folchi, que és l'oficiala major del Parlament de Catalunya.

Intervenció dels grups parlamentaris

Entrem, doncs, en aquest segon punt, que és la intervenció dels diversos grups parlamentaris, i té la paraula en primer lloc la senyora Dolors Clavell, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa.

LA SRA. CLAVELL NADAL

Gràcies, senyor president. Il·lustres diputades, il·lustres diputats..., penso que, segurament, el primer que m'agradaria traslladar-vos és que penso que ens hem de felicitar per aquest exercici d'aproximació entre universitat i política. I em permeto amb això fer una certa referència personal com a professora d'universitat i com a professional que ha decidit durant uns anys limitats de la seva vida treure el cap en això del món de la política per veure què és allò que quan estudiem o treballem en diem el *legislador*, el «legislador».

I a partir d'aquesta experiència us puc dir que jo he percebut especialment l'absoluta necessitat de connexió

entre la política i el món professional, i el món de l'estudi i de les idees. Crec que els polítics no poden viure sense els professionals i els estudiosos, i també és veritat que els professionals i els estudiosos hauríem de fer un esforç per representar-nos què significa pensar i decidir perquè les coses es transformin. És veritat, jo crec que no és un tòpic, que sovint des del món universitari es viu amb massa distància la problemàtica que té la gent en el seu dia a dia. Per tant, penso que val la pena que fem aquest esforç de situar-nos en la posició, si som universitaris, en aquest cas, de la política, i al revés, per poder entre tots aportar alguna cosa a la millora d'aquesta societat.

D'altra banda, heu triat el tema de l'habitatge, tema estructural, molt i molt complex, en què crec que avui en dia ja no hi ha, per sort o per desgràcia, qüestionament del fet que estem en una situació greu i límit. Durant molts anys això s'ha qüestionat, durant molt anys s'ha dit que tot plegat era normal i que el mercat ja aniria resolent les diferents problemàtiques d'exclusió de la gent, i ha arribat un moment en què aquesta exclusió és absolutament insuportable. És una exclusió que ve de fa molt de temps, fa molt de temps que hi ha gent exclosa del mercat de l'habitatge. El que passa és que no hem arribat a tenir aquesta percepció de gravetat fins que l'exclusió no ha arribat a les classes més mitjanes i fins i tot altes de la societat. Avui són els fills de les classes mitjanes i fins i tot de les classes altes els qui no poden accedir a aquest bé. I, per tant, és a partir d'aquí que percebem la situació com a gravíssima, però fa molts més anys classes més baixes patien el problema amb agudesesa sense que hi hagués gaire sensibilitat social.

Hem arribat a aquesta sensibilitat, per sort o per desgràcia, però suposo que deueu haver comprovat en els vostres debats que el tema és complex, i potser per això –i ara em permeto una certa provocació i aprofundir aquest ús crític de la raó, que penso que no hem de perdre mai– heu optat per unes mesures bastant lleugeres; us ho dic amb tota franquesa. Algú de vosaltres deia que el problema és complex i molt més estructural i profund, i jo vull llançar-vos també la reflexió de parlar-nos a pensar: si realment fóssiu legisladors i no fos un joc, vosaltres creieu que amb aquesta llei s'hauria resolt el problema de l'habitatge? Si us pareu a pensar una mica, us adonareu que no. I permeteu-me que us traslladi aquesta opinió, perquè tampoc no m'agrada dir el que voleu sentir, sinó també estimular l'esperit crític.

Quan dieu que reguleu el tema de les cooperatives i, per exemple, en l'article 2 dieu que el seu règim jurídic és l'establert en la Llei de cooperatives actual, què aportem d'innovador a la situació actual?

Per tant, penso que segur que l'exercici que heu fet durant aquest temps que ha durat la iniciativa és interessant, però també vull traslladar-vos el missatge que el problema és estructural i profund i que no es pot obviar el tema del preu de l'habitatge i per què el preu és el que és, i vull traslladar-vos també clarament que això no es resoldria amb un projecte de llei similar a aquest.

A partir d'aquí i en un altre moment en podem parlar més a bastament.

Moltes gràcies.

EL PRESIDENT

Té la paraula seguidament, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, l'il·lustre senyor Rafael López.

EL SR. LÓPEZ I RUEDA

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats..., primer de tot, agrair-vos tot l'esforç que heu fet durant la setmana. Em consta que heu quedat una mica exhausts de totes les visites que heu realitzat, i d'això me n'alegro, perquè així veieu la importància del treball d'un diputat, que moltes vegades és un treball que no és prou reconegut, com ja vam dir i com ja vam comentar a la seu del partit. I ho dic perquè moltes vegades..., primer, no sé si felicitar-vos, perquè, és clar, puc dir que hem perdut la votació, gairebé, el meu partit, amb la qual cosa, és clar..., però, bé, com la democràcia és la que és i un ha d'acceptar el que diu la majoria, malgrat que segons alguns és molt *light*, el que hem votat, sí que és important reconèixer l'esforç que heu fet.

Més enllà de l'habitatge, jo crec que l'esforç és important, perquè quan un arriba com a diputat, i com a diputat jove, té molts prejudicis sobre el que és la política, i, de fet, aquests prejudicis a vegades a la universitat es veuen. Per exemple, la baixa participació que hi ha en les eleccions universitàries és un fet. Per això és important que vosaltres, com a universitaris, veieu el que és la política. Perquè, si és cert que l'activitat d'un diputat o d'una diputada està molt condicionada i està molt vigilada pels mitjans de comunicació, també és cert que de tot allò que no és en els mitjans de comunicació sembla que no se'n fa res. I tot allò que hem fet avui en el plenari, que és el més visible per la gent, pels ciutadans, té un treball previ, com heu vist durant aquesta setmana, i és cert. I quan parlem de temes tan complexos com és el tema de l'habitatge..., és un tema molt complicat, perquè abans d'arribar al plenari i abans, fins i tot, de pactar amb altres grups polítics, com s'han pactat algunes esmenes, des del text inicial has hagut de fer tot un treball, tota una sèrie de reunions amb diferents actors que tenen diferents interessos. Aquesta és la complexitat social, i això és complicat, perquè, és clar, cadascú et dona els seus arguments, i moltes vegades al final els grups de pressió, els treballs que es fan, es realitzen, la ideologia, també –com hem pogut veure avui, que cadascú matisava, tothom deia que sí però matisava–, tenen un paper important a l'hora de fer la composició d'una llei.

Però el més important i el que m'agrada molt és que veieu quina és l'activitat que fem els diputats, que no solament és quan venim al plenari i marxem, sinó que és tota l'activitat prèvia. Jo us comentava l'anècdota aquella que em va passar una vegada, que em vaig reunir amb una sèrie de gent gran i un home em va dir que els diputats no fèiem res, que agafava la premsa i veia que només ens barallàvem. Jo li vaig dir: «Home!, vos-

tè ha agafat el *Butlletí del Parlament* o el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya?*» Diu: «Bé, això són romanços, perquè jo agafo el diari i jo veig que vostès no fan res.» I, al final, li vaig dir: «Bé, escolti, jo he arribat a la conclusió que vostè tampoc no fa res, no fa absolutament res.» I diu: «Oh!, i com és que em diu això?» I li dic: «Perquè agafo el diari i no l'hi veig mai.» Llavors, aquesta és una mica la diferència que els britànics diuen entre *policy* i *politics*, que moltes vegades només són les baralles, el que es veu, però tot el treball que hi ha darrere a vegades no és ben visible.

Per això jo m'alegro que hàgiu vist aquesta experiència, i sobretot en un tema tan important com l'habitatge, que no solament és responsabilitat, competència, de la Generalitat de Catalunya, sinó que és coresponsabilitat de totes les administracions, absolutament de totes, del Govern de l'Estat, més o menys centralista, com deien alguns, de la Generalitat de Catalunya i dels ajuntaments, també, que és important.

Per tant, jo me n'alegro perquè veieu aquesta complexitat política i me n'alegro perquè veieu quina és la tasca que fem els diputats, els vostres representants, al cap i a la fi, que hem d'estar al vostre servei. I, sobretot, transmeteu als vostres companys la importància de la participació, perquè si no hi ha participació no hi ha democràcia; si no hi ha participació, la democràcia és molt fictícia, perquè només els qui participen tenen veu, poden pressionar més. I això és important que ho sapigueu, perquè la participació i la capacitat de pressió és fonamental en una democràcia perquè es democratitzi també la participació.

Per tant, només puc agrair la vostra experiència i agrair aquest intercanvi que hem tingut i felicitar-vos, i sobretot convidar-vos a continuar aquesta tasca política, que és una tasca que ennobleix la societat.

Moltes gràcies.

EL PRESIDENT

Seguidament, i en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'il·lustre senyor Oriol Amorós.

EL SR. AMORÓS I MARCH

Senyores i senyors diputats, senyor president..., en primer lloc, dir-vos que és un plaer estar en aquesta sessió, i realment és un plaer i una satisfacció molt gran, perquè, com ja s'ha comentat –i, per tant, no em repetiré, perquè comparteixo el 99 per cent del que han dit els dos diputats que m'han precedit respecte a la relació entre política i ciutadania i la necessitat de la penetració en els temes–, que una gent que no són parlamentaris hagin fet aquest exercici d'aproximació a la nostra feina sempre és d'agrair, de la mateixa manera que a nosaltres dia a dia ens toca fer aproximacions a les més diverses feines. De fet, si una cosa té d'apassionant la política és que entra en la complexitat de les coses. Et permet visitar molts camps diferents i fer-ho des del punt de vista de la responsabilitat, de manera que no pots frivoltzar en l'aproximació, sinó que l'aproximació ha de ser real i ha de ser complexa, i, per

tant, aquesta aproximació a la complexitat de les coses és el que fa realment bonica la política.

Si teniu ganes de viure ràpidament, de viure la fracció del segon, que jo és com entenc que s'ha de viure la vida, la política és un bon lloc per fer-ho. Malgrat totes les ingratituds que també té, he de dir que em sento afortunat de dedicar-me a això durant un període de temps, no sé quant durarà, una part del temps, precisament per això, per l'aproximació a la complexitat que suposa.

Vosaltres avui heu fet una aproximació a un dels problemes més complexos que té la societat per resoldre, entre altres coses. Jo, sempre que em toca parlar d'aquest tema en una xerrada pública o així, sempre començo dient el mateix. Dic: «Si tots vostès i els qui no són aquí em voten a mi, no els enganyaré, no arregaré el tema de l'habitatge, perquè és un tema que mou el 60 per cent de les rendes de les famílies i, per tant, és un mercat que mou una quantitat de diners molt superior a tots els pressupostos públics junts alhora.» Per tant, és un tema en el qual ningú no pot dir: «Escolteu, voteu-me a mi, que ho tinc arreglat, això», perquè no és així. Aleshores, què passa amb aquest tema i què s'hi pot fer?

Què passa amb aquest tema? Principalment, que és un tema en què la demanda supera a bastament l'oferta de forma llarga. I què s'hi ha fet fins ara? S'han fet polítiques, principalment, amb què s'hi han ficat més diners. El Plan Nacional de la Vivienda de l'Estat, que és el que determina després com és el Pla de l'habitatge de Catalunya, que determina al mateix temps com són les polítiques d'habitatge als ajuntaments, què marca, aquest Pla? Polítiques de suport a un dret o està pensat més aviat per a polítiques de promoció d'un sector econòmic? Quines han estat les locomotores del creixement econòmic del 95 cap aquí? La construcció n'ha estat una de molt important. Aleshores, quan tu dius: «Dono un milió d'ajut a la compra via desgravació de l'IRPF», aquest milió et fa més barata la compra de l'habitatge o fa que el que ven l'habitatge, com que té tota la demanda que vulgui per escollir, directament pugui un milió el preu de l'habitatge? És això segon el que passa!

Per tant, tenim unes polítiques d'habitatge, o hem tingut fins ara unes polítiques d'habitatge, en què semblava que es donava més importància al caràcter de motor de l'economia d'aquest sector que no pas al caràcter de dret social que és l'habitatge, perquè és un lloc on la demanda està captiva: tu necessites un habitatge, almenys un. A partir d'un ja és mercat, si tu vols, però fins a un parlem de drets. A partir d'un, si ho vols, parlem de mercat, però fins a un, que és el que tenim la majoria dels mortals, parlem de drets.

Per tant, cal un tomb, un tomb de la política basada en el suport a un sector econòmic a la política basada a buscar la garantia de drets. I aquest tomb, sent conscients de la dificultat que us deia al principi.

Per tant, què es pot fer davant d'aquesta dificultat? Jo entenc que hi ha dos paquets de mesures. Hi ha un paquet de mesures d'intervenció, d'intervenció sobre el mercat, de limitació del mercat, que són sobretot les

polítiques sobre sòl que es poden fer des de les lleis d'urbanisme, però també des de la planificació dels ajuntaments. Per sort, en això s'avança molt, i ara en les noves promocions, per exemple ajuntaments com el de Barcelona, mai no tenen ja promocions de sòl d'habitatge protegit inferiors al 40 per cent o al 25 per cent; la Llei d'urbanisme ho va marcar en aquest sentit. Per tant, polítiques de sòl que limitin el mercat. I, després, tot un paquet de mesures proactives, com la que avui s'ha presentat, que, evidentment, no abasta tot el problema de l'habitatge, però sí que és una mesura proactiva. Llavors, cal tot un paquet de mesures proactives per què es faci que els privats es posin d'acord per fer una cosa que és d'interès públic. I això és una mica la línia d'aquesta proposta que el PAC, el PEC, el PIC, el POC i el PUC heu presentat avui aquí. *(Rialles.)*

Per tant, moltes gràcies a tots, des del PAC fins al PUC, i em sembla una proposta a tenir en compte, almenys en bona part. Podríem parlar d'alguns articles que m'agradaria matisar, però, en general, és una bona proposta.

EL PRESIDENT

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, l'il·lustre senyor Juan Manuel Jaime.

EL SR. JAIME ORTEA

Gràcies, molt honorable president del Parlament. Il·lustres senyors i senyores diputades, primer, com han fet la resta de grups parlamentaris que m'han precedit en l'ús de la paraula, felicitar els il·lustres diputats i diputades per la seva tasca, els ponents, i també els portaveus que han expressat des del faristol les opinions dels diferents grups parlamentaris, perquè em sembla que hi ha un bon planter de diputats i diputades, i els diputats i diputades que som aquí hauríem de regular una mica l'estil retòric; és a dir, la doble felicitació.

A vegades, governar, com governem nosaltres a Catalunya, amb un tripartit ajuda molt en la tasca parlamentària, perquè, precisament, t'acobles a la resta de grups parlamentaris, a les consideracions o les opinions que s'han expressat. No m'agradaria reiterar les opinions que han expressat els companys del tripartit i també l'il·lustre diputat del Partit Popular sobre la llei, sobre la problemàtica de l'habitatge, però sí que m'agradaria complementar aspectes de què l'Oriol Amorós, l'il·lustre diputat d'Esquerra Republicana, no ha pogut parlar..., que és sobre l'articulat de la vostra llei.

Jo m'he estudiat la vostra llei, m'he estudiat el tema de l'Estatut, l'anterior Estatut, el que regula en l'article 9, que simplement és un principi rector..., però treballen en el Parlament de Catalunya el nou Estatut, en què no simplement com a principi rector, sinó també com un dret, queda recollit el dret a l'habitatge.

Felicitar-vos per aquesta llei, a diferència del que ha exposat la il·lustre diputada d'Iniciativa per Catalunya, perquè em sembla que, com es diria en castellà, *un grano no hace granero, pero ayuda al compañero*. És a

dir, aquesta llei sí que ajuda a solucionar els problemes de l'emancipació dels joves i també ajuda a solucionar els problemes a sectors socials amb un risc d'exclusió, però sí que el que manca en aquesta llei, si més no, és a vegades la tasca que bé ha comentat algun diputat que m'ha precedit en l'ús de la paraula, que sigui una llei més garantista, sobretot en l'article 7 de la vostra llei, que està basat en la Llei 18/2002, de 5 de juliol, sobre els drets i els deures dels cooperativistes. Em sembla que la nova llei que heu aprovat no és gaire garantista en els drets individuals i, en canvi, és massa garantista en els drets col·lectius de la cooperativa.

Excepcionalment aquesta manca o aquesta debilitat de la llei que heu aprovat, sí que m'agradaria tornar a felicitar-vos per la tasca, i suposo que aquesta tarda jo..., la resta de grups parlamentaris i de partits ja heu fet la ronda de visita, em sembla que estareu amb el Partit dels Socialistes i ens tornarem a veure.

Gràcies, molt honorable president del Parlament, il·lustres senyors i senyores diputades.

EL PRESIDENT

Té la paraula, pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, l'il·lustre senyor Carles Puigdomènech.

EL SR. PUIGDOMÈNECH I CANTÓ

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats..., en primer lloc, també jo voldria felicitar-vos per aquesta iniciativa i també pel tema que heu escollit. És evident que la política es fa des de molts àmbits, des de les tertúlies, des dels mitjans de comunicació, des de molts sectors de la societat civil, però fonamentalment la política es fa també des dels partits polítics i des de les institucions, des del Parlament, on estan representats aquests partits polítics. Per tant, és bo que hi hagi un coneixement aprofundit d'aquestes institucions, d'aquest Parlament, que sigui conegut, reconegut, respectat i que us hi identifiqueu com a representació de la ciutadania de Catalunya.

Em sembla molt bé que hagueu escollit un tema que preocupa, com el de l'habitatge, un tema que preocupa, ho heu pogut comprovar, a totes les forces polítiques que són aquí. I jo crec que totes les forces polítiques hem de reconèixer que fins ara no hem fet prou per donar una resposta adequada a aquesta problemàtica, que és una problemàtica que, certament, no és fàcil de resoldre, que és complexa. Però també, de la mateixa manera que és complexa, jo crec que el vostre testimoni aquí i en el futur ha de ser per ser molt exigents en aquesta matèria, i exigir, a més, a qui ha fet bandera, precisament, de tenir solucions en aquesta qüestió i que ara té responsabilitats de govern que també aportin aquestes solucions, que, ho repeteixo, no són fàcils.

Del vostre treball i de la vostra votació, a mi, m'hauria agradat més una altra cosa, que és que hi hagués hagut consens, perquè aquest és un tema cabdal per al país i en què crec que totes les forces polítiques han de fer autocrítica, han d'aportar el seu gra de sorra i presentar les seves propostes. I, per tant, és d'aquells temes en què és bo que anem tots plegats, i, per tant, jo hauria de-

sigut que hi hagués hagut entre el PAC, el PEC, el PIC, el POC i el PUC un major consens. Però això a vegades no depèn només d'un, sinó que depèn de tots.

Jo no entraré a explicar-vos mesures concretes respecte a la vostra iniciativa o les d'habitatge. Vam tenir ocasió de fer-ho quan ens vam veure a la seu de Convergència i Unió. Sí que us diria que em sembla molt bé que hagueu tocat també el règim cooperatiu en matèria d'habitatge, un règim que, a més, ja ho heu vist vosaltres mateixos, es va ja recollir en la Llei de cooperatives d'aquest Parlament l'any 2002, que és susceptible de desenvolupament. I una iniciativa com la vostra no és suficient per si mateixa, però pot ajudar a complementar totes les altres que hi ha, ja dic, tant en matèria de legislació com de política de sòl, d'infraestructures, de polítiques fiscals, des de diferents àmbits en què s'ha d'abordar necessàriament el problema de l'habitatge per contribuir a donar resposta a les vostres necessitats, que sou els qui més ho patiu en aquest moment, els joves.

Jo vull acabar tornant-vos a felicitar. Vosaltres us heu avançat al Parlament aquesta legislatura amb una iniciativa que heu aprovat en matèria d'habitatge. Tant de bo que en el Parlament real aquesta legislatura puguem també amb el màxim consens aprovar el Projecte de llei d'habitatge que va anunciar el Govern que presentaria i que sens dubte presentarà; tant de bo també que el puguem aprovar abans que acabi la legislatura. Us vull felicitar pel tema, pel treball que heu fet, i resto, en nom de Convergència i Unió, a la vostra disposició per aquesta o qualsevol altra qüestió que en el futur necessiteu.

Moltes gràcies.

EL PRESIDENT

Doncs moltes gràcies a tots vostès.

Intervenció del M. H. Sr. President del Parlament

Passaríem al tercer punt de l'ordre del dia. Normalment, no hi ha una cloenda en cada de sessió plenària, però em fa l'efecte que avui s'ho val, i, si m'ho permeten, voldria fer unes quantes reflexions.

Senyores diputades, senyors diputats, parlamentaris virtuals, deixin-me començar manifestant la plena satisfacció..., el terme «parlamentaris virtuals» l'hem consensuat abans amb els responsables dels grups. (Rialles.) Deixin-me, doncs, manifestar la plena satisfacció que ha significat per al Parlament de Catalunya donar-los acollida durant tota aquesta setmana, i, a més a més, òbviament, permetin-me felicitar-los de bon principi per la feina que han fet durant tota la setmana.

Aquesta setmana, cloenda de tot un període de dedicació i treball previs, segur que ha estat especial. Fins i tot, per a alguns pot haver estat molt especial. Ha estat enriquidora, espero, i els ha portat, això segur, noves experiències tant en l'àmbit personal com en l'àmbit formatiu i professional.

En l'àmbit personal segur que hi ha hagut noves co-neixences, noves amistats, noves relacions, que s'han iniciat durant aquests dies i que, el que és més important, els ajudaran a créixer i a formar-se com a persones. Aquest enriquiment personal és un valor molt preuat, insubstituïble, i, desgraciadament, massa sovint el passem per alt, sobretot en una societat que té com a emblema la competitivitat, exclusivament la competitivitat.

Però aquesta primera edició de simulació parlamentària, organitzada per l'Àrea de Serveis Educatius del Parlament amb la col·laboració de Xerrades Interuniversitàries de Catalunya, també ha estat important pel seu enriquiment formatiu i professional, com els deia. Aquesta iniciativa els ha permès conèixer quin és el funcionament de la cambra legislativa catalana, quins són els procediments que cal seguir depenent de les tramitacions o dels projectes, quines són les tasques de les diputades i dels diputats, quin és el funcionament dels grups polítics, dels grups parlamentaris, quines són les activitats que realitzen a la cambra. En definitiva, aquesta setmana els ha servit per viure el dia a dia de la institució legislativa de Catalunya.

Un dels objectius que el Parlament de Catalunya es va plantejar i es va marcar com a prioritari aquesta legislatura és, precisament, l'apropament de la institució a totes les ciutadanes i a tots els ciutadans de Catalunya, explicant quines són les nostres funcions, obrint les nostres portes, difonent la nostra història. Per cert, jo no sé si l'han vista o no l'han vista, però no marxin sense visitar l'exposició que hi ha a la planta baixa sobre la història, precisament, no solament del Parlament, sinó també una mica del parlamentarisme català des de les Corts Catalanes al segle XI. Els ho recomano especialment. Doncs bé, aquesta simulació parlamentària, en què totes i tots vostès han participat, ha contribuït, sense cap mena de dubte, a escurçar distàncies, a acostar una mica més la institució a la ciutadania.

Durant aquesta setmana han descobert la realitat del sistema parlamentari de Catalunya. Vostès s'han reunit en comissió, han sotmès el conseller Solà a una sessió de control, han realitzat una sessió informativa amb el director de comunicació del Síndic de Greuges i avui, com a culminació de tot plegat, han fet o han participat en una simulació d'una sessió plenària. I, evidentment, ho han fet amb un tema, com ja s'ha dit, important, un tema molt important, un tema que malauradament s'ha convertit en una problemàtica cada cop més estesa en la nostra societat: la dificultat d'accedir a l'habitatge.

De fet, no caldrien enquestes, però les enquestes constaten que l'accés a un habitatge digne és la tercera qüestió, després de la precarietat laboral, l'atur i el fet de la immigració, que més preocupa els ciutadans i ciutadanes d'aquest país. És una problemàtica, doncs, que es respira clarament al carrer. Vostès, a més a més, com a joves, són una part dels afectats, i és per això que considero rellevant que hagin escollit aquesta qüestió i que l'hagin debatut en forma de projecte de llei de cooperatives d'habitatge.

Aquesta simulació els ha servit per conèixer el funcionament del Ple, però també ha estat una nova ma-

nera de fer arribar idees, nous projectes, als representants i a les representants de la cambra que els han acompanyat avui.

En l'actualitat, i avui més que mai, l'accés a l'habitatge s'ha convertit en un dret de l'estat del benestar. Tot hom té dret a tenir un habitatge digne, i és per això que tant des de l'actual Govern com des de les diferents administracions em consta que es treballa seriosament per aconseguir-ho.

Una percepció compartida per part de la nostra ciutadania és que el funcionament de la política, i el poder legislatiu, evidentment, no n'és pas una excepció, és molt complicat, que costa massa d'entendre. Probablement, fruit també d'aquesta complicació, hi ha qui comparteix el ple convenciment que allò que es fa des de la política no té res a veure amb la realitat del dia a dia que viu la societat.

Doncs bé, en l'actualitat, per exemple, es debaten temes tan importants com l'Estatut i el sistema de finançament. I si creiem o fem cas dels qui diuen que això no té res veure amb les preocupacions reals de la societat, ens equivoquem.

Sense anar més lluny, l'article 25 del títol de drets, deures i principis rectoris de la Proposta de reforma de l'Estatut que ara es tramita especifica que totes les persones que no disposen dels recursos suficients tenen dret que els poders públics estableixin un sistema de mesures per accedir a un habitatge digne. Aquest reconeixement com a dret ja és un pas més per arribar a la solució, i també hem de ser conscients que per solucionar el tema de l'habitatge es necessita, i s'ha fet alguna insinuació molt clara abans en aquest sentit, que s'hi inverteixin molts diners, molts recursos. Per tant, si no millorem el nostre sistema de finançament, difícilment això es podrà aconseguir.

El nou Estatut i un sistema de finançament són, doncs, temes molt importants, perquè en depèn el futur del benestar del nostre país. En depèn que Catalunya pugui afrontar els nous reptes com el de la garantia a l'accés a un habitatge digne i pugui vetllar per la seva qualitat.

Abans, el representant del Grup Parlamentari de Convergència i Unió els demanava o els feia una certa crítica en el sentit de dir: «Potser hauria estat millor que hi hagués hagut més consens.» Doncs bé, si per una llei que vostès han fet avui els reclamem consens, jo crec que vostès, i en nom de vostès, o juntament amb vostès, tots els ciutadans i ciutadanes de Catalunya tenen l'obligació de demanar-nos a tots nosaltres en el moment de discutir l'Estatut i el nou sistema de finançament el màxim consens possible.

Potser sí que la feina que es fa des del Parlament és complexa i difícil d'entendre, vista des del carrer. Jo crec que de vegades fem poca autocrítica en aquest sentit. Potser sí que és culpa nostra, dels diputats i de les diputades, que no sabem explicar de forma clara i entenedora quines són les nostres tasques, què és el que fem aquí, dintre d'aquesta institució, però això no significa, com alguns pretenen fer creure, que allò que aquí es fa no contempla la realitat del carrer. El Parla-

ment, les diputades i els diputats legislen, exerceixen un control a les accions del Govern, legislen, però aquestes tasques no són pas estèrils; són indispensables per fer de Catalunya un país millor, un país capacitat per superar els nous reptes i millorar el futur de la seva gent.

Vull felicitar, doncs, les Xerrades Interuniversitàries de Catalunya i l'Àrea de Serveis Educatius del Parlament per aquesta iniciativa i donar l'enhonorabona a totes les diputades i els diputats, als parlamentaris virtuals, per la bona feina que han fet durant tota aquesta setmana, que, a més a més, s'ha vist reflectida avui en aquesta sessió plenària.

Avui han ocupat els escons des d'on els representants i les representants de la ciutadania difonen la veu del poble, impulsen l'acció política, controlen l'acció de govern i legislen. I he de felicitar-los perquè ho han fet de forma seriosa i responsable. Les seves intervencions han estat a l'alçada institucional i històrica d'aquesta cambra.

Algunes i alguns de vostès potser algun dia, qui sap, potser algun dia, i no de forma simulada, sinó com a representants del poble, ocuparan alguns dels escons d'aquesta sala. D'altres de segur que tenen altres objectius, seguiran altres camins, però tots i totes han de continuar participant en la política. Fer política és molt més que exercir el dret al vot; fer política és molt més que afiliar-se a un partit polític; fer política és saber gestionar els conflictes que afecten la comunitat, és saber afrontar els nous reptes que es presenten en la societat, i per aconseguir-ho es necessiten totes les aportacions, totes, ningú no en pot quedar al marge.

Jo vull acabar animant-los especialment a fer política. Els animo, doncs, en definitiva, a col·laborar per aconseguir una Catalunya millor.

Moltes gràcies, i s'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a tres quarts de dotze del migdia.

Annex

Llei de cooperatives d'habitatge

EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del rei i d'acord amb el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent

LLEI

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Garantir el dret a un habitatge digne i apropiat i vetllar per la qualitat dels habitatges i per les condicions en les quals s'hi accedeix, tal com disposa l'article 47 de la Constitució espanyola, ha estat i és una prioritat bàsica per a les administracions públiques i per a la resta d'agents socials.

La realitat social denuncia una total manca d'efectivitat en aquest sentit. Una de les despeses més importants per a la majoria de les famílies, al llarg de llur vida, és motivada per aquest dret constitucional a l'habitatge. Cal insistir, per tant, en la creació de programes que, des de l'actuació pública o privada, dediquin una atenció especial a facilitar les formes d'accés a l'habitatge, sobretot a les famílies econòmicament menys dotades.

La difícil consecució de fites en aquesta matèria descobreix la necessitat de buscar vies complementàries i alternatives a l'actuació administrativa, que introdueixin instruments de gestió empresarial més vàlids i eficaços, com ara la creació de les anomenades empreses d'economia social, en concret mitjançant les cooperatives de construcció d'habitatge, amb la finalitat que l'autoocupació sigui una forma directa de resoldre la dificultat d'accés a l'habitatge, en ésser, a més, una de les fórmules més adequades per a la inserció social i laboral de les persones.

Aquesta llei, en definitiva, dissenya les bases jurídiques que han de permetre que Catalunya, els propers anys, afronti canvis profunds en el mercat immobiliari.

Aquesta base jurídica d'estratègia política en habitatge, en incentivar l'activitat de les cooperatives de construcció d'habitatge, ha de donar més transparència al mercat i aconseguir un equilibri de seguretat jurídica i eficàcia en el marc dels objectius constitucionals respecte a l'habitatge, tot respectant el principi de sostenibilitat urbanística regulat per la nova Llei d'urbanisme de Catalunya.

Es constitueixen les cooperatives de construcció d'habitatges de renda baixa, amb la finalitat de construir habitatges destinats als sectors socials amb més dificultats econòmiques per a poder accedir al dret constitucional d'un habitatge digne.

ARTICLE 1

Objecte d'aquesta llei

1. L'objecte d'aquesta llei és la regulació de les cooperatives de construcció d'habitatges de renda baixa.

2. Les cooperatives de construcció d'habitatges de renda baixa són les constituïdes d'acord amb el que disposa la Llei 18/2002, del 5 de juliol, de cooperatives, amb la finalitat de construir habitatges per a ciutadans amb rendes baixes, amb la participació d'administracions públiques o empreses privades o sense la dita participació.

ARTICLE 2

Règim jurídic aplicable a les cooperatives de construcció d'habitatges de renda baixa

1. El règim jurídic intern de les cooperatives de construcció d'habitatges de renda baixa és l'establert per la Llei 18/2002, de cooperatives.

2. Les cooperatives de construcció d'habitatges de renda baixa han de portar a terme la planificació i la construcció dels habitatges d'acord amb el que estableix la legislació urbanística.

ARTICLE 3

Registre i publicitat de les cooperatives

1. Les cooperatives a què es refereix aquesta llei s'han de registrar al Registre de Cooperatives, en la secció de cooperatives de construcció d'habitatges de renda baixa, la creació i la regulació de la qual s'ha d'establir per reglament.

2. A la secció a què es refereix l'apartat 1 s'han de registrar també el projecte de construcció, la documentació relativa a l'aprovació del projecte i els tràmits d'autorització fins a l'acabament de l'obra. Un cop acabada l'obra, s'hi han de presentar els pressupostos finals i les informacions relatives a la seva conclusió. Aquesta informació s'ha de registrar també al Registre de la Propietat.

ARTICLE 4

Participació d'entitats de dret públic

1. Les entitats de dret públic poden participar en la promoció d'habitatges de renda baixa com a socis d'una cooperativa. Han d'actuar com a socis de la cooperativa i no poden utilitzar la potestat expropiatòria o la condició de beneficiaris en procediments d'expropiació per als fins propis de la promoció. Per als procediments de liquidació se sotmeten a la jurisdicció civil, llevat de les qüestions relatives a serveis públics de caràcter administratiu.

2. Les entitats de dret públic, per a llur participació, tenen dret a la propietat de la porció corresponent, depenent de llur aportació.

3. Les entitats de dret públic no poden portar a terme cap promoció d'habitatges a títol individual i, en cap cas, llur participació no pot superar el 15% de la totalitat de la promoció.

4. Les entitats de dret públic tenen dret a fer constar llur participació mitjançant la col·locació de cartells o altres dispositius que la cooperativa aprovi, ja sigui a títol oneros o a títol gratuït. Les obres d'emplaçament d'aquests dispositius van a càrrec de l'entitat de dret públic. Si els dits dispositius necessiten energia, les despeses derivades de l'ús van a càrrec de l'entitat.

ARTICLE 5

Participació d'entitats de dret privat

1. Les entitats de dret privat poden participar en la promoció d'habitatges de renda baixa com a socis d'una cooperativa.

2. Les entitats de dret privat, per a llur participació, tenen dret a la propietat de la porció corresponent, depenent de llur aportació.

3. Les entitats de dret privat no poden portar a terme cap promoció d'habitatges a títol individual i, en cap cas, llur participació no pot superar el 15% de la totalitat de la promoció. La participació d'entitats vinculades no pot superar el 20% de la promoció. En conjunt, la participació de persones jurídiques no pot ésser superior al 35% de la promoció.

4. Les entitats de dret privat tenen dret preferent a fer constar llur participació mitjançant la col·locació de cartells o altres dispositius que la cooperativa aprovi a canvi d'una aportació mínima mensual superior a l'equivalent al salari mínim interprofessional i inferior al doble del salari mínim interprofessional, depenent del tipus de dispositiu i a decisió dels socis de la cooperativa. Si els dits dispositius necessiten energia, les despeses derivades de l'ús van a càrrec de l'entitat.

ARTICLE 6

Requisits per a participar en les cooperatives d'habitatges de renda baixa

Per a participar en cooperatives d'habitatges de renda baixa, les persones físiques han de gaudir del veïnatge civil català i llur situació socioeconòmica ha de respondre a algun dels criteris següents:

a) Caps de famílies monoparentals en què els ingressos efectius i computables no superen el doble del salari mínim interprofessional.

b) Caps de famílies biparentals en què els ingressos efectius i computables no superen el triple del salari mínim interprofessional.

c) Persones individuals o matrimonis amb menors a càrrec que reben pensions de jubilació o viduitat o subsidis d'atur, els ingressos de les quals no superen el triple del salari mínim interprofessional.

ARTICLE 7

Prohibicions i socis en frau

Les persones el patrimoni immobiliari de les quals és igual o superior al valor de mercat que correspondria a un habitatge ja construït no poden participar en cooperatives d'habitatges de renda baixa. Els socis de

la cooperativa tenen acció per a denunciar aquesta situació davant els tribunals. La cooperativa té dret d'adquisició preferent respecte a les propietats del soci en frau si l'obra s'hagués acabat o sobre la seva quota si no s'hagués acabat. En tot cas, el soci en frau té dret a recuperar les quantitats aportades a la cooperativa, restant-ne, si s'escau, les indemnitzacions per danys i perjudicis a què pugui ésser condemnat.

ARTICLE 7

Subvencions

Les administracions públiques poden atorgar subvencions per a les promocions d'habitatges de renda baixa. Aquestes subvencions poden anar vinculades a la utilització de fonts d'energia neta.